

תת"ע 12875/07/19 - שוויקי חאלד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 12875-07-19 מדינת ישראל נ' שוויקי חאלד
תיק חיצוני: 11250391601

בפני	כבוד השופטת שירי שפר
המבקש	שוויקי חאלד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ביום 16/09/19.
2. כתב האישום מייחס למבקש עבירה מיום 24/06/19, של נהיגת רכב **משא מערב** **בטון** אף שאינו מורשה לנהיגת רכב מסוג זה, עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה. המבקש **קיבל לידיו** מסמך אשר כותרתו "הזמנה לדיון וכתב אישום", ובו מצוין כי הינו מוזמן להתייצב לדיון ביום 16/09/19, אך לא התייצב לדיון.
3. הוטלו על המבקש עונשים של 10 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.
4. לטענת המבקש לא התייצב לדיון בשל מחלת אימו. המבקש צירף לבקשתו תצהיר התומך בבקשה ותעודות רפואיות. המבקש לא טען לעיוות דין.
5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק את אי התייצבותו לדיון, ואין לא אלא להלין על עצמו.
6. בעת הדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן שלא בנוכחות המבקש, על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם

עמוד 1

לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. בחנתי את טענתו היחידה של המבקש, כי לא התייצב לדיון בשל מחלת אימו. התעודות הרפואיות המצורפות הינן משנת 2020 ועל כן אינן רלוונטיות ואין בהן כדי להצדיק את אי התייצבותו לדיון בחודש 09/19. לא נותר לי אלא לקבוע כי בפי המבקש אין הסבר טוב המצדיק ביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרו.

8. המבקש לא טען כי ייגרם לו עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, ולא טען כנגד חומרת עונשו. לטעמי, העונש אשר הוטל על המבקש, בהעדרו, הינו עונש ראוי והולם את חומרת העבירה, המצוי במתחם הענישה.

9. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו לביטול פסק דין כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

10. עוד אציין כי בקשה זו הוגשה בשיהוי ניכר ואין בפי המבקש הסבר מניח את הדעת לכך.

11. יתרה מכך, המבקש לא הפקיד רישיונו כמצוות בית המשפט בגזר דינו. לטענתו, רישיונו הופקד בתיק אחר, אך הוא לא צרף אישור הפקדה.

12. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ומשלא לא נטען כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

13. הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"א, 15 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.